

NOTAT

**Miljø- og
Fødevarerministeriet**
Miljøstyrelsen

Organisation og Jura
J.nr. 001-14842
Ref. SOSAN
Den 28. juli 2016

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg vedr. svar på Kommissionens åbningsskrivelse nr. 2016/2051 om gennemførelse i dansk lovgivning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader

Kommissionen har ved brev af 27. maj 2016 fremsendt en åbningsskrivelse vedrørende gennemførelsen i dansk lovgivning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (herefter miljøansvarsdirektivet).

Efter Kommissionens opfattelse er den danske gennemførelse ufuldstændig eller ukorrekt på følgende to punkter:

- 1) Kommissionen finder, at udtrykket ” internationale naturbeskyttelsesområder” i miljøskadelovens § 7, stk. 1, og § 15 er for snævert til at dække ”beskyttede naturtyper” efter miljøansvarsdirektivets artikel 2, stk. 3, litra b.
- 2) Efter Kommissionens opfattelse er det ikke korrekt, når det ved den danske gennemførelse er lagt til grund, at der efter direktivet ikke er en handlepligt for en operatør (virksomhed) til at foretage forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger, hvis operatøren kan påberåbe sig en indsigelsesgrund over for det ellers ubetingede ansvar, som følger af direktivet, det vil sige hvis skaden er forvoldt af tredjemand, eller hvis den er indtrådt som led i overholdelse af påbud og instrukser eller i overensstemmelse med udtrykkelig tilladelse.

Kommissionen har tidligere ved brev af 9. januar 2014 udbedt sig Danmarks kommentarer til de to punkter i forbindelse med en EU-pilotsag. I Miljø- og Fødevarerministeriets besvarelse, som blev uploadet af Udenrigsministeriet den 25. april 2014, tilkendegav Miljø- og Fødevarerministeriet, at miljøansvarsdirektivet efter regeringens opfattelse er korrekt gennemført i dansk ret på de to punkter.

Regeringen er fortsat af den opfattelse, at miljøansvarsdirektivet er korrekt gennemført på de to omhandlede punkter.

Efter regeringens opfattelse er det en naturlig læsning af artikel 2, stk. 3, litra b), og i tråd med tænkningen bag miljøansvarsdirektivet at knytte miljøansvaret til udpegningsgrundlaget for Natura 2000-områderne (de internationale naturbeskyttelsesområder) og det målrettede arbejde henimod at sikre eller opnå gunstig bevaringsstatus for dette udpegningsgrundlag samt beskyttelse af bilag IV-arters yngle- eller rasteområder.

Afgrænsningen af beskyttede naturtyper i miljøansvarsloven afspejler, at man fra dansk side har besluttet, at den danske gennemførelse af miljøansvarsdirektivets regler ikke skal være mere vidtgående, end EU-forpligtelserne tilsiger.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der efter miljøansvarsdirektivet er en handlepligt for en operatør til at foretage forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger, selv om operatøren kan påberåbe sig en indsigelsesgrund, er der mellem regeringen og Kommissionen enighed om, at operatøren i sådanne situationer ikke kan pålægges omkostningerne i forbindelse med forebyggende og afhjælpende foranstaltninger, jf. miljøansvarsdirektivets artikel 8, stk. 3 og 4. I modsætning til Kommissionens opfattelse følger det efter regeringens opfattelse endvidere af ordlyden af miljøansvarsdirektivets artikel 5, stk. 4, og artikel 6, stk. 3, at operatøren heller ikke har nogen handlepligt i disse situationer.

At miljøansvarsdirektivets opbygning kan medvirke til forvirring på dette punkt, må efter regeringens opfattelse tilskrives miljøansvarsdirektivets tilblivelseshistorie. Kommissionens oprindelige miljøansvarsdirektivforslag indeholdt således en særskilt bestemmelse om en subsidiær handlepligt for medlemsstaterne i tilfælde, hvor der ikke ville være adgang til at pålægge en operatør at træffe de påkrævede foranstaltninger, herunder i tilfælde af, at operatøren ikke kunne pålægges at bære omkostningerne. Det var imidlertid ikke muligt at finde tilstrækkelig opbakning i Rådet til dette element af miljøansvarsdirektivforslaget, som derfor udgik. Miljøansvarsdirektivets struktur bærer dog fortsat præg af, at det subsidiære ansvar for medlemsstaterne oprindeligt udgjorde en vigtig del af direktivforslaget.

I besvarelsen af Kommissionens åbningsskrivelse gennemgås og besvares Kommissionens to punkter hver for sig, og det konkluderes på baggrund heraf, at miljøansvarsdirektivet efter regeringens opfattelse er gennemført korrekt i dansk ret.